

ר"ת	יציאה	כניסה
19:37	18:57	17:46
19:35	18:59	18:03
19:36	18:58	17:55
19:37	18:58	18:04

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

בס"ד בר"ה

חג סוכות • ט"ו תשרי תשפ"א • גיליון 691

מאמר ראש הישיבה

הסוד של הדברים הפשוטים

מהי התכלית?

לפעמים הדברים הפשוטים ביותר והבסיסיים ביותר הם דווקא הדברים שצריכים את החיזוק הגדול ביותר, הדברים שאותם אנו נוטים לשכוח בקלות והשכחה הזאת גורמת לנו לאבד את הקשר עם המטרות שלנו בחיים.

ולפעמים ישנם דברים שנראה לנו שאנחנו יודעים ואנחנו אכן יכולים לצטט ולדקלם - אבל אנחנו לא באמת מבינים ולא מפנימים את

המשמעות הפשוטה שלהם לחיים שלנו.

במה דברים אמורים? זה דבר פשוט וברור שהנקודה הראשונה שהאדם צריך לחדד לעצמו הוא מטרותיו ותכליתו בעולם.

זה היסוד של כל עבודת האדם. מי שקצת למד ושמע שיעורים שלי או למד את הספר בגן האמונה, בוודאי יודע שתכלית האדם היא להגיע לאמונה.

אני תמיד מצטט את דברי רבי נחמן בשם הזוהר הקדוש שאומר שה' יתברך ברא את כל העולם "בגין" דישתמודעון ליה" - בשביל להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך.

אתה יכול לשמוע את זה ולדעת את זה ולהגיד את

זה ואפילו להתלהב מזה אבל לא להבין באמת את המשמעות של המשפט הזה.

מה נקרא לדעת את זה? אז ברור שהאמונה בכללותה נקראת ידיעה ה', וברור שלראות את ה' בכל מה שעובר עליך ולרצות להבין מה הוא רוצה ממך ומה הוא מרמז לך, ולבטוח בו ולדבר אתו יתברך - ברור שהכול נכלל בידיעה ה'.

נעים להכיר

אבל לדעת את ה' ולהכיר אותו יתברך זה הרבה יותר מזה. לדעת את ה' הכוונה היא להכיר את המידות של ה', לראות את המידות של ה'.

ולה' יתברך יש מידות רבות שכולן נכללות בעשר הספירות. אבל לפעמים מרוב עצים לא רואים את היער.

לפעמים שוכחים מהי המידה העיקרית, מהי הסיבה השורשית שבשבילה ה' ברא את כל העולם כולו.

רבי נחמן אומר שכל הימים מרמזים למידות של ה', אבל ישנה מידה אחת שהיא כוללת את כל המידות והיא זו שמחיה ומפעילה את כל שאר המידות והיא מידת האהבה. וגם כל התורה וכל המצוות הם גילויים של מידות של ה' אבל בשורש התורה והמצוות נמצאת אהבת ה' שמתגלה דרך כל מצווה ודרך כל חלק בתורה.

נביא כאן את דבריו המדהימים של רבי נחמן:

"וזו ידוע, שהתורה, היינו המידות, היינו הימים, שורה

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

בהם אהבתו יתברך שמו. כמו שכתוב בזוהר הקדוש "יומם יצוה ה' חסדו", שהחסד היינו האהבה, כמו שכתוב: 'אהבת עולם אהבתיך [על כן משכתיך חסד]', הוא 'יומא דאזיל עם כולהו יומין' (תרגום: היום שהולך על כל הימים), היינו המידות" (כלומר, מידת האהבה היא המידה ש"הולכת", כלומר מחיה ומפעילה את כל המידות).

תוכן רצוף אהבה

רואים כאן שהפנימיות של כל התורה והמצוות ושל כל המידות של ה' היא האהבה שה' אוהב אותנו.

כביכול כל העולם הגשמי והרוחני זה רק החיצוניות ביחס לאותה אהבה שהיא הפנימיות כמו שכתוב: "תוכו רצוף אהבה" - כלומר בפנימיות של כל העולם הזה ושל כל התורה ושל כל מה שקורה איתך ישנה רק אהבה אמיתית ואינסופית של בורא עולם.

אם שוכחים את זה, למעשה נשארים עם חיצוניות ריקה מתוכן, כמו גוף בלי נשמה.

וממשיך רבי נחמן ואומר שהתכלית של כל עבודתנו היא להגיע לאותה אהבה וזו לשונו: "כי המידות הם צמצומים לאלוקותו, כדי שנוכל להשיג אותו על ידי מידותיו, כמו שכתוב בזוהר הקדוש: 'בגין' דישתמודעון ליה, כי בלא מידותיו אי אפשר להשיג אותו.

ומחסת האהבה שאהב את ישראל, ורצה שיידבקו בו ויאהבו אותו עמו מזה העולם הגשמי, הלביש את אלוקותו במידות התורה.

וזו בחינות של תרי"ג מצוות, כי ה' יתברך שיער בדעתו שעל ידי המצווה הזאת נוכל להשיג אותו, ועל ידי זה צמצם את אלוקותו דווקא באלו התרי"ג מצוות."

אחד = אהבה

יוצא שהמשמעות האמתית של האמונה, המשמעות האמתית של להכיר את ה' היא להכיר ולדעת את היסוד שה' אוהב אותנו, להרגיש את האהבה של ה' בכל רגע.

גם בדברים ובמאורעות הקשים - אם אתה מרגיש בהם צער, כלומר אתה מרגיש שהבורא מצער אותך,

הפצת ליקוטי מוהר"ן

תכריע את הכף!

להזמנות: 052-2240696

בדיחות הדעת

למען האמת, אין הרבה דברים מרגשים יותר מלעבור באזורים חרדיים רגע לפני חג סוכות ולראות את כל הסוכות המקושטות שבעוד חודש יהפכו לחדרים.

"מדוע הילד שמח? מי נתן לו את המתנה? מי נתן לאמא את הכסף כדי שתקנה לו את המתנה?" נחתור לקראת ההכרה והתשובה של הילד: שה' הוא המנהיג את העולם והוא עושה ונותן הכל ע"י שליחים וכדו'...

נראה לילד תמונה של ילד עצוב ונשאל את הילד: "מדוע הילד עצוב?", למי אנו פונים כשאנו עצובים, מי יכול לעזור לנו ולשמח אותנו: ה'. אז בא נדבר איתו, נספר לו מה שקרה ונגיד לו תודה רבה על מה שהוא נתן לנו וכו'.

המטרה: הכל זה ה'

נחיד את השיחות ונפתח אותם באופן כזה שהם יובילו למסקנה אחת, "לאמת היחידה" שה' עושה ומכון הכל בעולם והכל זה ה', כי הוא "ריבון כל המעשים, אדון כל הנשמות".

בגיל 4 כבר אפשר להתקדם עוד קצת ולדבר עם הילד על כך שכשאנו רוצים להביע משהו, לבקש, לשוחח עם מישהו על איזה רגש שיש לנו בלב, למי אנו פונים במקרים כאלה? להורים, לאחים ולאחיות, לחברים קרובים. מדוע? כי הם מבינים אותנו, הם אוהבים אותנו ואנחנו אוהבים אותם.

אבל לא תמיד אנחנו רוצים לדבר עם אנשים קרובים, לא תמיד אפשר, לפעמים יש איזה סוד שהוא רק שלנו. יש גם דברים שבהם הם אינם יכולים לעזור, נכון זה קרה גם לך, שלפעמים אתה מרגיש שאין מי שישמע לך, אין מי שיענה לך, אין מי שיעזור לך?

וכאן תמצאו איזה סיפור על עצמכם או סתם סיפור על מישהו שקרה לו משהו (הכל לפי העניין והגיל) ולא נמצא מי שיכול היה לעזור לו, משום כך הוא פנה אל ה' וה' כמובן עזר לו. חשוב להשמיע את הדיסקים לילדים של מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א המלאים במסרים של אמונה פשוטה וברורה בה'.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

שערי תפילה פרק יט'

להתפלל" או ילד שרואה את אמא נעמדת ליד הקיר בסלון, עוצמת את עיניה ומתנדנדת וכשהוא בא "לנדנד" לה, אז אחותו הגדולה אומרת לו: "אל תפריע לאמא, אמא מתפללת" יגדל בע"ה הילד שעניין התפילה קרוב לליבו ואף הוא ייהפך בע"ה לחלק ממנה.

כאשר יהיה לילד בבית "רקע" של תפילה, ע"י הדוגמה האישית שהוא רואה, אזי החינוך הנכון לתפילה שהוא יתחנך אליו בשנים הבאות, יוכל "להכות שורשים" בלבו ולגרום לו לחיבור נכון לכל עניין התפילה.

חינוך לשיחה אישית בגיל הרך

בבית שבו רגילים לדבר עם ה' ולהודות לו, לדוגמה: שהאמא אומרת תוך כדי הבישול "ריבון של עולם, תעזור לי לבשל אוכל בריא וטעים לבעלי וילדי, שיהיה להם כוח לעבוד אותך"... או "תודה רבה לך ה' ששלחת לנו את כל שאנחנו צריכים"... או שהאבא אומר תוך כדי שהוא מסדר משהו: "ה' תעזור לי, לסדר את מכונת הכביסה"... או כשהוא קנה בגד: "תודה רבה לך ה' על החולצה" וכדו' אזי הילד מתרגל וגם "חי" את ה' יתברך. אך בבית שבו עדיין לא הורגלו בכך, חשוב מאוד "להכיר" לילד את ה'.

עיקר הקושי נמצא בתחום הרגשי, איך פונים "אליו" מה אומרים "לו"? ולכן נעבוד בגיל הרך בתחילה על "רגשות".

הכרת הרגשות לא תבוא לבד ועלינו לעזור לילד בגיל הרך - לזהות את רגשותיו.

כדי לזהות רגשות, אפשר להראות תמונות עם הבעות שונות של פנים, ולשאול: "מה מביעה כל תמונה" חשוב לפתח שיחה על התמונות בהם מוצג ילד שמח, בוכה, עצוב, כועס וכו', אחרי שזיהינו את הרגשות בשמות שלהם, נשוחח על הסיבה של הרגשות, לדוגמה נראה תמונה של ילד מקבל מתנה ושמוח ונשאל את הילד:

הורים יקרים ואהובים, מאחר ועבודת התפילה, היא מלאכה רבה וחכמה גדולה,

בוודאי ראוי ונכון להתחיל בה בגיל הרך ביותר, עוד בהיות הילד ב"גן-ילדים" דהיינו קודם שלמד לקרוא בעצמו מתוך הסיפור.

כאשר מחנכים ילד קטן לתפילה, ראוי לשים לב לחנכו כפי הסדר הנכון ע"מ שנזכה בע"ה שיגדל וייהפך ל"בעל תפילה".

צעד אחר צעד

עלינו לדעת, שמאחרי כל חינוך והרגל טוב, עומדים: סדר חינוכי, אבחון והערכה, התאמת שיטת עבודה, השקעה ותפילה רבה.

בוודאי בבואנו לחנך ולהרגיל את הילד הקטן לעיקר היהדות שהוא "החיבור והקשר עם ה' יתברך" עלינו לחנך לפי הסדר.

בחינוך אין קיצורי דרך וכל הורה צריך לחשוב היטב ולהתוות דרך ישרה וברורה על מנת שיצליח לחנך את הילד לתפילה.

היסוד העיקרי שעליו עומד בניין החינוך לתפילה הוא: "הדוגמה האישית".

תקשיבו למשפט חינוכי חכם:

ילדים, עושים לעיתים, את מה שמרגילים אותם.

עושים לפעמים, את מה שמבקשים מהם.

ועושים כמעט תמיד, את מה שהם רואים.

ילד שרואה את הוריו מתפללים, ילד שחי בבית את עניין התפילה ב-2 בחינותיה: דהיינו התפילה האישית והתפילה הסדורה, ילד שרגיל לשמוע את אבא או אמא מבקשים מה' שיעזור להם לסדר עניין מסוים, ילד שרואה את אבא יוצא מהבית, והוא שואל את אבא: "אבא לאן אתה הולך?" ובאבא עונה לו: "אבא הולך

חג שמח!
לתורמינו
ולכל
בית ישראל

"ביום השביעי
של חג (הסוכות)
הוא סוף דין העולם
ופתקים
יוצאים מבית
המלך"

(זוהר)

פתקא טבא

התקשרו, התברכו ותזכו בפתקא טבא - 02-5308000

ילדון חידודון

בפרשת וזאת הברכה הנחש הפך לאריה, והמקולל הפך למבורך, ומי מהשבטים נעלם?

תשובה שבת ראש השנה: לדעת האשכנזים ארבע פעמים (בשני הלילות בקידוש ובתקיעת שופר ביום הראשון וביום השני), ולספרדים שלוש פעמים (אין מברכים בתקיעת שופר ביום השני).

הזוכה: שמואל וילנסקי, בני ברק

al5308000@gmail.com | 02-5812252

- חיזוקית -

סוכות- "ושמחת בחגיך והיית אך שמח"

מי שיש לו
שמחה אמיתית,
אין זה מפני שיש לו
איזה דבר, אלא
הוא שמח
ללא שום סיבה.
(אב של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים- 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

תודה בראש השנה

- תהילה ז. בני ברק.

מצב- גם על הטוב וגם על מה שנראה כרע. אז התחלתי לומר תודה על זה שהוא נשוי ועל האישה הטובה שיש לו ועל זה שהוא אצלנו ועל זה שהוא מרגיש לא טוב ועל התפילה שנעצרה באמצע, הודתי והודתי ולאחר מכן אמרתי כמה פעמים "מזמור לתודה"...

והיה זה לפלא, לאחר כחצי שעה בערך, חזר לו התיאבון, ירד החום פלאים והוא הרגיש נפלא. הרגשתו הטובה חזרה למשך כל החג בחסדי השם.

סיפרתי לבני משפחתי על תהליך התודה שעשיתי וכל המשפחה התרגשה מאוד. יחד אמרנו בשירה "מזמור לתודה" על הנס שנעשה.

שנה טובה מתחילה עם תודה.

הסיפור שלי קרה בראש השנה האחרון, אחי הנשוי שגר לידנו התארח אצלנו בראש השנה לשמחתנו הרבה עם התקדש החג הלכנו כולנו לבית הכנסת לתפילת היום הקדוש.

לפתע, באמצע התפילה אחי הנשוי חש שלא בטוב, ולא יכול היה להמשיך להתפלל, הוא חזר הבייתה מיד, חום גופו עלה..

התחלנו להילחץ שאולי חלילה הוא נדבק בנגיף, לכן נכנס מיד לבידוד.

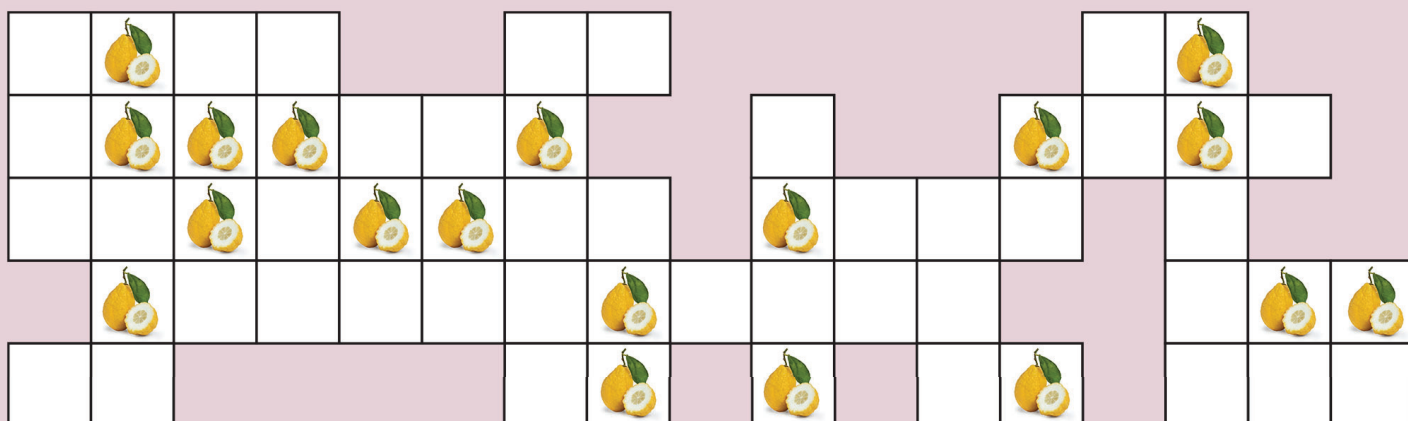
המצב היה ממש לא נעים כולנו דאגנו מאוד והיינו מוטרדים. למרות הכל התחלנו להיערך לסעודת החג.

בהבזק של שניה החלטתי לקיים את מה שהרב שלום ארוש אומר- לומר תודה בכל

מדור ילדים שעשועון מגוון

אתרוג לכל משתתף

חלקו את השרטוט ל 19 חלקים שווים (3 קוביות בקבוצה) בגודלם ובצורתם כך שבכל קבוצה יהיה אתרוג אחד, צבעו כל קבוצה בצבע שונה

ישועה כפולה ומכופלת

כאות
א
ת
ה
ס
ס
ג
ל

הוקרה
ה
ק
מ
י
ע
ל
ישועה.

את הקמיע ענדתי כל הזמן, מלווה בברכת הצדיק
באמונה ותפילה חזרתי לשגרת חיי.

עברו חודשים מספר ולאחריהן זכינו לבשורה כי
בקרוב תבוא הישועה. והנס לא אחר לבוא כעבור

פחות משנתיים ימים זכינו לחבוק זוג תאומות
קטנות וחמודות במתנת חנים מבורא עולמים וללא
שום רפואות וטיפולים.

זרענו צדקה וה' הצמיח לנו ישועה כפולה.

אף שהציעו לנו קרובי המשפחה להתחיל במסע
השתדלויות דחינו את עצתם על הסף והמשכנו
להתחזק בתפילה ואמונה שהישועה תבוא ללא
כל השתדלות.

באחד הימים גילגלה ההשגחה לידנו ידיעה אודות
הקמיע הא מכסף ובו הספה"ק ליקוטי מוהר"ן
(במיקרו) תמורת תרומה למסודות הק'.

זכינו בחסדי השם להיות שותפים למסודות
הקדושים "חוט של חסד" לתת צדקה למקום הקדוש
שפועל רבות למען כלל ישראל וקיבלנו

כשצלצל הטלפון באותו בוקר לא ידעתי כמה ערך
יהיה לו ביום למחרת.

באותו בוקר צלצלה נציגת חוט של חסד והציעה
לי לעשות תרומה למסודות ולהיות שותפה לכל
הפעילויות הברוכות, לאחר ששמעתי את דבריה
בדקתי ושקלתי והסכמתי לעשות תרומה. הנציגה
לקחה את שמועתי לברכה ולתפילה 40 יום בכותל
המערבי. לא תיארתי לעצמי כמה אצטרך את זה ...

למחרת יצאתי לנסיעה, לא אלאה אתכם בסיפורים
אין זה קרה, אבל מצאתי את עצמי שותפה לתאונת
דרכים קשה, היו צריכים לחלץ אותי מהרכב המעוות.

צוותי הרפואה, המשטרה והצופים מסביב נדהמו
לראות אותי יוצאת מהרכב המרוסק כשאני בריאה
ושלימה ללא פגע, ממש כך, ללא פגע.

אבל אני ידעתי, מצוות הצדקה שזכיתי לעשות
יום קודם היא עמדה לי והצילה אותי מפציעה קשה
או אפילו ממוות.

הודתי להשם הטוב שהרכב הלך כפרה ואני נותרתי
בריאה ושלימה, הודתי להשם שזיכני במצוות הצדקה
ונשארתי בריאה ושלימה.

שו"ת על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד 052-6672221

שו"ת אקטואלי
מענייני דיומא

אבל אין לי כח להגיד תודה, אני רוצה גם לבכות!

תשובה: קודם כל תבכי, כי אם תגידי תודה את לא
תוכלי לבכות אח"כ כי הכל טוב. לכן קודם כל תבכי, זה
בסדר. הבכיה הזו זו תאוה, קודם כל תספקי לעצמך
את התאוה הזו שיש לך לבכות. תרגיעי את עצמך,
תמלאי את התאוה של הבכיה, ואח"כ תתחילי להאמין
בה'. כי הבכיה זה בלי אמונה. אח"כ תגידי: "טוב, עכשיו
אני בכיתי, עכשיו אני רוצה להתחיל להאמין בה'! שהכל
טוב, וה' רק אוהב אותי, ואם הוא עשה לי את זה זה
בטח לטובתי! ושה' הוא צר לו בצער שלי, ושה' הוא
רוצה בישועה שלי, וה' ישמח בישועה שלי".

כי אין מה לעשות, אמונה זה להגיד תודה! לא יכולים
להגיד תודה בשמחה אם אין אמונה. לא נעים אבל זו
המציאות. עיקר הגלות אינו אלא בשביל חסרון אמונה,
לכן אח"כ תתחזקי באמונה, תקרבי את הגאולה שלך
ושל כל העולם הזה.

**שאלה: יש עבודה של מכירת מוצרי בריאות מהבית
האם כדאי שאשתי תתעסק בזה?**

תשובה: בטח! למה לא? כל דבר שאישה יכולה
לעשות וזה גם עבודה צנועה, בטח! למה לא? תעשה
ושתהיה לה פרנסה טובה אמן, וגם תהיי שליחה טובה
שיהיו מוצרי בריאות לעם ישראל.

העצה לרכישת בית בקלות ועוד...

אומרת שהבית עלה לבד, ממש בניסים!

אנשים מקיימים את העצה הזו ותוך שבוע מוכרים
בית, תוך שבוע קונים בית. כי כשאדם מתפלל על בית
המקדש, אח"כ שהוא מתפלל על הבית שלו התפילה
שלו מתקבלת.

אבל להתפלל באמת על בית המקדש!
תפילה מהלב!

אתם תראו איך הכל ילך לכם
בקלות, אתם תראו עין בעין! בדוק
ומנסה!

אפילו לפני שמתחילים לבנות
ללכת עם העצה הזו, אפילו לפני
שקונים שטח. באים לשטח ואומרים את
התפילות לבניין בית המקדש, קודם כל אומרים
את התפילות, ורק אז מתחילים לבנות.

**שאלה: הרב מדבר הרבה מעניין התודה, ובכל
אופן אני רוצה גם לבכות בהתבודדות, לשפוך את
הלב, יש לי בעיה בחיים שאני רוצה לפתור אותה,**

**שאלה: אני מחפשת בית ולא מוצאת, מה אני
צריכה לעשות?**

תשובה: עצה נפלאה לכל מי שמעוניין למכור בית,
לקנות בית, להשכיר בית, לשפץ בית, לבנות בית, הכל,
מה העצה? להתפלל שלוש פעמים ביום תפילה
שיבנה בית המקדש. בסיפורים הספרדים זה
מובא בסוף תיקון חצות. ולומר 'שיר למעלות
בשוב ה' שיבת ציון'. לומר בבוקר
בצהריים ובערב. את הסגולה הזו
שמעתי ממורי ורבי הרב בנימין זאב
חשין ע"ה, שהוא אמר שכל הצער
שיש לעם ישראל בביתים זה בשביל
שהם לא מתפללים על בית המקדש.
זה מה ששמעתי.

וה' חנן אותי להוסיף מדעתי להתפלל שלוש
פעמים ביום את התפילה הזו. ואנשים מספרים לי
ישועות. מישהי בנתה בית, אמרה שהיא בנתה בית
ממש כמעט יצאה לה הנשמה, אחרי כמה שנים היא
הייתה צריכה לבנות עוד פעם בית, אבל הפעם היא
עשתה את העצה הזו, ממש מתחילת הבניה, והיא

זכות הצדיק תגן בעדכם

מתחברים להילולת הצדיק רבי נחמן מברסלב

י"ח תשרי במוסדות חוט של חסד

מקיימים את צוואת הצדיק:
"תהיו חזקים בהפצה בממון ובטרחא"

קחו שותפות בהפצת ספרי דעת הצדיק
052-2240696

הרב שלום ארוש- השליח שלך
להדליק נר לצדיק בזמן ההילולא

02-5308000

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

החכם עיניו בראשו

אחד מהכללים שצריכים להוביל את האם ביחסים שלה עם ילדיה בכל גיל, הוא איך לסדר את החיים עם הילדים באופן שלא תעיר לילד! כי כמה שהילד גדל עם פחות הערות, הוא גדל יותר בריא בנפשו, וכן האם עצמה, כמה שהיא פחות צריכה להעיר, כמה פחות היא מעייפת את נפשה. במקום עגמת הנפש של המלחמה התמידית עם הילד - אני רוצה כך והוא עושה ההיפך, במקום הצורך המייגע להעיר ולנזוף וכו', שזה דבר שמתיש את הנפש וגורם לעייפות, מסדרים את החיים כך, שפשוט לא צריכים להעיר לילד, כמו שנלמד כמה עצות לכך. כאמור, ההערות מזיקות מאד לנפש של הילד. הכרתי כמה וכמה זוגות, שהיו להם בעיות קשות בשלום בית, וזה היה מפני שהבעל קיבל הרבה הערות בילדותו, ועתה כשגדל והתחתן, והוא אמור היה להיות מסוגל, בתור אדם מבוגר, לקבל את ההערות של אשתו ואת התלונות שלה בהבנה, הוא פשוט לא מסוגל. הנפש שלו פגועה. כל הערה של אשתו הוא רואה כפגיעה אישית ונעלב עד עמקי נשמתו, וממילא כל דבר קטן הופך למריבה גדולה... עצה זו מתחילה כבר בחודשים הראשונים של חיי הילד,

כאשר הוא מתחיל לזחול ולהגיע לכל מיני מקומות בבית, לפתוח מגירות, להפיל דברים וכו'. כאשר מגיע השלב הזה, יש להרים את כל הבית מטר אחד למעלה. במקום להעיר לילד שלא יגע ולא יהרוס ולא ישבור, דבר שהוא בשום אופן לא מסוגל להבין, מסירים את כל הדברים השבירים, היקרים והמסוכנים מהישג ידו, סוגרים את הדלתות, וכך נמנעות מהילד הערות, שמורידות לו את הביטחון העצמי, שנוטעות בו הרגשה שהוא תמיד לא בסדר. כאשר הילד אוכל, במקום להצטער על שהוא מלכלך את עצמו ולרטון על כך, יש לשים לו סינר. כי אמנם בפעמים הראשונות שהילד מתלכלך, האם מקבלת את זה באהבה - היא מבינה שהוא ילד. אבל עם הזמן מצטבר אצלה חוסר סבלנות ללכלוך, והיא עלולה, מבלי משים, לגעור בתינוק הקטן על שהוא מתלכלך. אבל על ידי העצה הפשוטה של סינר, היא חוסכת לעצמה את העומס והעייפות מהלכלוך התמידי ורוביו הכביסות, ומהילד היא חוסכת את הפנים שגורמות לנפשו ההערות וגילויי חוסר הסבלנות והצער של האם. בגיל יותר מתקדם הילדים מתחילים להיות רעשנים וצעקנים, להשתולל ולשחק בקולי קולות ברחבי הבית. היחס לילדים צריך להיות עם הרבה סבלנות לרעשנות ולהשתוללות שלהם.

היהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע יט תשרי

לאורם נלך הילולא דצדיקא

לו יישר כחכם וחילכם שבאתם אלי כי מאוד היה לי עגמת נפש עד אין לשער גודל הנגעונים שהיה לי לראות אתכם. בעל חידושי הרי"ם מגור זי"ע אמר: כי מה שמדברים בגדולתו וקדושתו של רבינו הקדוש היהודי הוא סגולה לבוא ליראת שמים. הרה"ק רבי יעקב אריה מראדזימין זי"ע אמר: התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי התפלל כמו אדם הראשון קודם החטא, והאריז"ל התפלל כמו רשבי"י, והבעש"ט התפלל כמו האריז"ל ו"היהודי מפרשיסחא התפלל כמו הבעש"ט. כידוע היה היהודי הקדוש מאחר את זמן התפילה וכאשר נשאל הרה"ק רבי אברהם מטשעניב זי"ע על סיבת איחור התפילה של היהודי הרים קולו בהקפדה וצעק מהיהודי הקדוש זי"ע אנו נוטלים ראייה בלתי כאשר היה בן ג' שנים לא היה לו שן אחד בלתי כפופה פחד ויראת שמים וממנו נקח ראייה. רבינו היה יחיד במינו בגדול אהבת ישראל שבו וכן מובא בשמו שכל דבר שבעולם יש לו מבחן, לידע אם טוב הוא ומה הוא, המבחן של איש ישראל לדעת אם הוא הולך בדרך הישר בדרכי השי"ת, ואמר כי הבחינה היא אהבת ישראל אם יראה שיתגדל אצלו אהבת ישראל בכל יום הוא סימן שנתעלה בעבודת השי"ת והוא הבחינה האמיתית בעבודתו. עבודתו בקודש של רבינו כל ימיו היתה לבוא לשמחה כמו שמובא: "שמעתי מהרה"ק מור"ן נתן דוד זי"ע צוקללה"ה משידלאווי שאמר על הכתוב 'ויתעצב אל לבו ויאמר ה' אמתה את האדם... ואינו מוכן בפשיטות אך נעצב כי זקני היהודי הקדוש צללה"ה אמר שנולד בבחינת עצבות למנוע מעבודת ה', וכל ימיו היה עובדת לבוא לשמחה ולולי זאת היה עוד גדול יותר במדרגתו, ודור המבול שהיה סמוך לאדם הראשון היו בעלי מדרגה ודעת ובשמחה עד שלא היתה מדת הדין ביכולתה להעניש אותם, ולזה נתן העונש לאסוף מהם השמחה ולהכניס עצבות ויתעצב אל לבו של כל אחד ואחד ממקור השפע, ואז אמר אמתה את האדם. זכותו הגדולה תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

רבינו היהודי הקדוש הרה"ק רבי יעקב יצחק זי"ע נולד בשנת תקל"ו, בפשעבור' לאביו הצדיק והקדוש הגאון רבי אשר צוק"ל אב"ד גראדיסק ומגיד מישרים דפשעבור' בן הגאון הקדוש רבי אלחנן צוק"ל אב"ד גריצא ונכד להגאון האדיר רבי יצחק הלוי צוק"ל אחי רבינו ה"טורי זהב צוק"ל מגזע קודש ה"מגלה עמוקות זי"ע ומגזע קודש רבינו בצלאל אשכנזי בעל ה"שיטה מקובצת זי"ע. הרה"ק הרבי מלובלין צוללה"ה היה מונה נשמות תלמידיו הקדושים: ואמר על היהודי זי"ע שנשמתו הייתה ג' פעמים בעולם: א. נשמת יעקב אבינו. ב. נשמת מרדכי היהודי. ג. נשמת רבינו תם הוא רבינו יעקב תם, ויעקב אבינו ע"ה. היה נקרא איש תם יושב אהלים. הרה"ק בעל ה"מאור ושמש זי"ע אמר כי היהודי הקדוש נדדך בבחינת מלאך ונעשה אדם למעלה מהטבע, ועוד אמר ש"הוא נצחן בעבודת השי"ת. תלמידיו הרה"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע אמר מי שלא ראה פני מורי היהודי הקדוש לא יכל להאמין שתהא בריאה כזאת מילוד אשה. בעל ה"תפארת שלמה זי"ע מעיד: שמענו מאת הרב הקדוש איש היהודי זלה"ה שהיה אומר על עצמו כי מפני כן היה מרבה מאוד בצדקה ובמעשים טובים יותר משאר בני אדם, מחמת שהיה הולך בעבודת ה' יום ויום במעלה רמה יותר ממדרגה למדרגה, והיה ירא מהסס"א לכל יתגבר עליו ח"ו לכן היה עושה צדקות וממילות חסדים להיות כסות עינים נגד הסט"א. כידוע דרכו שהיה כל עניי תפילותיו במסירות נפש פוק חזי מה עלתה בו בסוף ימיו שהיה הולך לעולמו במסירות נפש בתפילותיו. שובלת הזהב כך הגדיר הרה"ק בעל חידושי הרי"ם מגור זי"ע, את רבינו בהוסיפו כי כמו שהיה רבי עקיבא עילוי בין הנתינים כמו כן היה היהודי הק' עילוי בין הצדיקים. רבו החוזה מלובלין זי"ע, התבטא פעם שכל ביאתו לעולם הוא רק בשביל אחד ששמו כשמו והוא רבינו מפרשיסחא, שהיה נקרא בשם רבו וכך גם אמו הייתה נקראת כשמה של אם הרבי ונכשב ללובלין רץ החוזה לקראתו וחיבקו בשתי ידי באומרו

”בכל מקום
ששורר בו
השלום
שורה בו השכינה
הקדושה
(בגן השלום)”

המדרך לשלום בית
לאיש / לאישה
052-2240696

להתארח במחיצת שבעת האושפיזין

חג סוכות
הגיע, לאחר
תפילת
מעריב
של ליל
סוכות
פנו
לחג
אל הסוכה ר'
אלעזר ומארחו.
כשנכנס
התפעל מקישוטי כסף וזהב

לסוכה
שעירו
את הסוכה. נראה כי המצוות אכן קויימו בהידור רב בהתאם לפאר וליופי סביב. קודם שהחלה הסעודה הכניס המשרת לסוכה כורסה מפוארת. בעל הבית קם וקרא: "ברוך הבא, סבא ר' אברהם!". הדבר התמיה את האורח, אך הוא חשב שזה ממנהגי קהילות גרמניה. למחרת עם רדת הלילה השני חזר המחזה ונשנה. המשרת הכניס כורסה ובעל הבית קרא: "ברוך הבא, סבא ר' יצחקי", וכך גם בימים הבאים בכל לילה נוספה כורסה מפוארת ועליה הוכרז שמו של האושפיזין האורח.

הכנסת אורחים חגיגית ולבבית ועשירה במיוחד זכה לה ר' אלעזר. מעולם לא ראו עיניו עושר ופאר שכזה. בסעודות שוחח עמו בעל הבית שיחות נימוסיות בלבד, ור' אלעזר, שרצה מאוד לשאול את בעל הבית לפשר המנהג, באחת הסעודות אצר עוז ושאל את מארחו לפשר הדבר. ענה לו המארח בהבעת תמיהה: "הלא כשבאים אלינו שבעת האושפיזין, רועי ישראל, ודאי יש לכבדם ולהכין להם מושב ראוי". הביט החסיד בבעל הבית בהשתוממות, ושאל: "האם אתה רואה אותם?" בעל הבית הביט באורח במבט מפוכח לחלוטין והחזיר לו בשאלה תמוהה: "האם אתה איך רואה אותם?"... באותו רגע קלט ר' אלעזר כי המארח אינו אדם פשוט. הוא מיהר לעצור את ההזדמנות וביקש שגם הוא יזכה לראות את האושפיזין. בעל הבית שמע את בקשתו והשיב כי עליו לבקש את הסכמת האושפיזין עצמם. בערב הבא מסר לו את תשובתם, כי מאחר שלא זכה לכך בלילה הראשון, לא יוכל עכשיו לראותם. הצטער ר' אלעזר אך התנחם בכך שזכה לשבת בסוכתו של צדיק זה, עם שבעת הרועים. בתום החג נפרד ר' אלעזר ממארחו ושב לליזנסק. בהתרגשות נכנס אל אביו ורצה לספר לו את שעבר עליו, אלא שאביו הקדימו: "קיימתי את הבטחתי מאד להודיע לך מיהו היהודי מגרמניה שביקר אצלך. זה היה המארח שלך בחג הסוכות. אשרך שזכית להתארח אצל אחד מל"ו הצדיקים הנסתרים בדורנו".

ביום מן הימים הופיע בחצרו של הצדיק רבי אלימלך מליזנסק אורח בלתי שגרתי. מראהו החיצוני העיד על מוצאו הגרמני והמודרני עורר תשומת לב רבה, בפרט שהיה הוא יחיד בחזונו על רקע הנוף החסידי. האורח נכנס אל בית המדרש פנימה והתייצב באחת הפינות. לא חלפו דקות, ושמשו של הרבי יצא מחדרו והודיע כי הצדיק יכנס עתה לתפילת מנחה, שלא בזמן הקבוע. הדבר עורר תמיהה בקרב החסידים. התמיהה גדלה שבעתיים כאשר הרבי נכנס לבית המדרש ובמקום לפנות לעבר מקומו, פילס את דרכו בין המתפללים, עד שהגיע אל האורח. במחמאות רבה לחץ רבי אלימלך את ידו, ולקחו עמו לעבר מקומו והושיבו לצידי. אחרי התפילה הוליכו הצדיק אל חדרו. הצדיק והאורח נסתגרו בחדר ושוחחו שעות רבות. חידה ותמיהה הייתה זו בעיני החסידים. היו ששיערו כי אולי הוא שר חשוב, שביכולתו לבטל גזרות. הטילו אפוא החסידים את המשמיה על ר' אלעזר הצעיר, בנו של רבי אלימלך, שינסה לגלות את זהותו של האורח. בנתיים הסתיימה הפגישה, ורבי אלימלך יצא ללוות את האורח, והשניים הרעיפו ברכות לבביות זה על זה ונפרדו מתוך חיבה יתרה. המתין ר' אלעזר לשעת הכושר, נכנס אל אביו וניסה לברר מי האורח המסתורי. הביט הצדיק בבנו במבט רך והשיב סתומות: "יום יבוא ותדע". סתם ולא פירש. הבין כי בזה חתם אביו את דבריו ולא ניסה לשאול עוד. הדבר נשאר סתום ובמשך הזמן נשתכח העניין.

עברו שנים. שנה אחת היה מחסור קשה באתרוגים. מצוות ארבעת המינים הייתה חביבה ביותר על רבי אלימלך. הוא ביקש מבנו, ר' אלעזר, לצאת לגרמניה, להשיג אתרוגים מהודרים. ארז ר' אלעזר את תרמילו ויצא לדרך. ר' אלעזר הגיע להמבורג באיחור רב, והבין שכבר לא יתאפשר לו לחזור לליזנסק לפני חג סוכות. באין ברירה נאלץ לעשות את החג בהמבורג, מיד יידע בכך את אביו ומשפחתו. תחושת בדידות אפפה אותו והוא החל לדאוג שמא לא ימצא בית כשר, שיוכל לקיים בו את מצוות סוכה כהלכתה. הוא נכנס לבית הכנסת המקומי, וסיפר לגבאי כי הוא זקוק לאירוח לימי החג. במהירות רבה סודר בעבורו מקום. בסיום התפילה פנה אליו מארחו בלחיצת יד חגיגית והזמין לבוא עימו. הם צעדו בדומייה בין בתי הרובע, עד שהגיעו לבית המארח. בני הבית קיבלו את פניהם בברכת חג חגיגית, ומיד הגיעו משרתים לעמוד לשירותם. הבית נצץ מכלי זהב וכסף, ור' אלעזר, שלא הכיר חיי עושר כאלה, תממה ביו לבין עצמו ושאל: האם גם את המצוות הם יודעים לקיים בהידור רב כ"כ כמו הפאר ששביבי???

זה אומר שאתה לא מרגיש את האהבה שלו, כי מי שאוהב אותך לא יצער אותך, אבא לא מצער את הבנים שלו; ואם בכל זאת אתה מרגיש צער, יש כאן חיסרון בידיעה שה' אוהב אותך וזה חיסרון בהכרת ה' כלומר חיסרון חמור באמונה.

והעבודה שלך שהיא למעשה התכלית של החיים שלך היא להכיר את ה' ולדעת אותו, כלומר להכיר באותה אהבה עצומה ולהתחבר אליה, לחיות אותה, להאמין שהיא תמיד קיימת ותמיד נמצאת בכל מאורע בחיים ובכל ניסיון וקושי.

לכן חשוב לי לחזור ולהזכיר, לחזור ולעורר שהאמונה היא אחת:

"ה' אלוקינו ה' אחד" - ואומר רבי נחמן, "אחד" (=13) זה בגימטריה "אהבה" (=13). האמונה היא שה' כולו אהבה, רק אהבה. אין בו ואין בשום פעולה שלו שום רע, כי מי שאוהב לא עושה שום רע, אך טוב וחסד.

ה' הוא טוב ומיטיב וברא את העולם הזה כדי להיטיב ולרחם. זו התכלית של בריאת העולם. וזו לא רק תכלית כללית, אלא זו גם התכלית של כל פרט ופרט בבריאה, של כל פרט ופרט בעולם הזה.

כל מה שקורה לכל יהודי בכל רגע בחיים - הכול זו אהבה שלמה ונקייה.

האהבה חודרת

זו התכלית של כל רגע בחיים ובפרט בחג הסוכות שבו אומר רבי נחמן שהקדוש ברוך הוא עוטף אותנו באהבה עצומה, כי הסוכה על פי סודם של דברים היא כביכול חיבוק יד ימין של הבורא, כלומר גילוי אהבה וקרבת ה' ברמה הגבוהה ביותר.

ולא רק שה' יתברך עוטף אותנו באהבה, אלא הוא רוצה שנגיש את זה ונפנים את זה ונקבל את זה בעומק ליבנו ודעתנו ולכן הוא נותן לנו את מצוות נטילת ארבעת המינים, שעל ידי שמנענעים אותם לשש הקצוות המרמזים לכללות המידות והגילויים של ה' - אנחנו זוכים להשיג במוח ובלב את הידיעה שבכל מה שאנחנו רואים סביבנו מתגלה אהבה עמוקה ואינסופית שנקראת בדברי רבי נחמן "אור האהבה שבדעת".

ורבי נחמן אומר שהדברים הנפלאים שהבאנו כאן בשמו המובאים בספרו ליקוטי מוהר"ן הם הם הסוד והכוונות של נטילת הלולב.

יוצא שחג הסוכות הוא כל כולו גילוי אהבה, אנחנו נכנסים לגמרי בתוך האהבה של ה', וה' מאיר לנו לתוך הדעת את ההרגשה וההבנה והאמונה והידיעה שהוא יתברך אוהב אותנו אהבת עולם שהיא הרבה מעבר למה שאנחנו מסוגלים לקלוט ולהכיל.

הידיעה הזאת שה' אוהב אותנו היא היסוד של כל האמונה. היא התכלית של החיים שלנו.

והיא המפתח לראות את ה' בכל מה שעובר עליו כלומר לראות איך הכול טובה ולהגיד על הכול תודה בלב שלם.

בברכת שבת שלום ומבורך

שלמה

חג האסיף

ולכאורה ייפלא, הרי אילו יישב האדם את דעתו ויתבונן בחסדי ה' עליו הרי יראה שרבים הם עד מאוד ואיך ייתכן שעיניו לא הבחינו בהם? והוא כמשל המטבע הקטן שכאשר שמים אותו כנגד העין, יכול להסתיר הר גדול מאוד ואותו המטבע הם העוונות של האדם וחסאיו שהם העננים המכסים על העיניים, עד ישיקף ה' יחוס ויתקיים באדם: "מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך..." ותזרח השמש ורפואתו קרובה לבוא. (עיין תורה ח' תיניא)

נמצאנו למדים שלשם השגת תיקון שלם צריכים אנו לתקן שני דברים עיקריים והם: א. מחילת עוונות. ב. ראייה טובה וברורה. והנה ביה"כ עסקנו בעניין הראשון של מחילת העוונות, ועתה בסוכות ובעיקר בשבת עוסקים אנו בעניין השני והוא הראייה כנ"ל, כי ראה והתבונן שמוכנה של המילה סוכה הוא ג"כ לשון ראייה, ושרה אימנו נקראה יסכה על שם שסכתה ברוח הקודש (לקו"ם תורה כ"א) ואולי אפשר לומר ג"כ שסוכה לזכר עניי הכבוד כנגד העננים שכישו על עינינו כנ"ל, וכן שבת קודש מובא בזוה"ק כי המילה שבת מורכבת מאותיות ש' וכת' הש' מורכבת משלוש זרועות והם כנגד שלושה גוונים שיש בעין, בת-בת עין והוא אישון העין "שמרני כאישון בת עין" נמצא שפנמיות המילה שבת היא עין בחי' ראייה "ראו כי ה' נתן לכם השבת" וא"כ יראו עינינו

חג הסוכות נקרא גם בשם חג האסיף, כמו שנא': "וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה" (שמות כ"ג ט"ז). היינו שאוסף כל מיני מאכל מן השדה, ואמרו חז"ל שאינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו (יומא ע"ד) ומובא בליקוטי מוהר"ן (תיניא תורה א') - שחג הסוכות מסוגל להביא את האדם לביטול תאוות אכילה. כלומר, כאשר השפע והשובע מצוי אצל האדם, בחי' "פת בסלו" כנ"ל אזי מתבטלת אצלו הרגשת החוסר והרעב. ואין הכוונה לשפע גשמי גרידא בלי חיבור לשורש רוחני, שאז ככל שהשפע יגבר ויתרבה, כן תגדל התאוה לאכול ולהרוויח ממנו, והשובע והשמחה לא ימצאו את מקומם. אלא, כשיש שובע גשמי ורוחני (או אפילו רק רוחני), אזי "צדיק אוכל לשובע נפשו" ואור צדיקים ישמח". לשם הרגשת השובע והשמחה הבאה ממנו כנ"ל צריך להיות "פה עניים וטוב רואי" ואמרו חז"ל: "סומא אין לו שובע" (יומא דף עד:). כלומר כשיש ראייה ייתכן השובע - כי כאשר אדם רואה בעיניו שכלו את חסדי ה' העוטפים אותו מכל צד, מיד מתמלא שמחה ושיעור רצון, וכמו שבגשמיות סומא (עיוור) אין לו שובע כנ"ל כך הוא ממש ברוחניות. וכשאנו רואה את חסד ה' - בחי' ימין עליון, זהו עיקר חוליו וצרתו "ואומר חלתי היא שנות ימין עליון" (תהילים ע"ז) והוא כישן נרדם שעיניו סגורות מלראות את אורו יתברך, ושריו ח"ו בגלות הנפש.

על ידי חסידות סוכה זוכין לשפע אלקי שהיא בחינת רוח הקדש, והכנה בזה שיכולים לזכות להשיג שכל גדול בבחינת מקיפין של הפח, שהיא בחינת השכל שבא לאדם בלא שום הקדמה אלא על ידי שפע אלקי, שכל עבודת האדם בעולם הזה הוא בשביל זה כדי שישגה להשיג המקיפין שהם עקר שפע עולם הבא

סוכה היא סגולה לבנים ומצלת מריב ומחלוקות. כשפוגמים במצות סוכה, על ידי זה נופלים משפע של אדם לשפע של בהמה.

על ידי חסידות נטילת לילך ומיניו, זוכה לגלות הדעת הקדוש לידע שפלא כל הארץ כבודו ולגלות אלוקותו יתברך בכל מקום, אפילו בכל לשונות הגוים, ולהכיר יתברך ולהתקרב אליו אפילו בכל הפדרגות הפתוחות, ולקשר הדעת הקדוש לתוף הלב שיהיה לבו ברשתו, ולאהב את עצמו עם השם יתברך באהבה, ולבוא לאור האהבה שפדעת נשאה אור הגנה, ויגלה הצדיקים והתורה הגנוזה. ועל ידי זה יתברך שלום רב בעולם (לקוטי עצות - ערך מועדי ה' סוכות)

בעיקר בשבת שבתוך המועד ביתר שאת וביתר עוז, וישמח ליבנו ברב טובו וחסדיו הגדולים ונאסוף בחג זה פירות רבים ונאכל ונשבע ונשמח, כן יתקיים בנו ובכל ישראל אמן!

שו"ת של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרי: 3030*

חג הסוכות

בחול המועד סוכות כשאני סועד צהריים ללא אכילת פת, אבל אוכל בשר ודגים ומיני מטעמים, האם צריך לברך ברכת "לישב בסוכה" ומה הכלל בדיון זה, מתי צריך לברך "לישב בסוכה"?

אם אינו רוצה לאכול פת אינו צריך לברך לישב בסוכה, ויש בזה כמה חלוקי דינים ונבאר כעת בעזרת ה':

א. אם הוא אוכל פת יותר מכביצה, שהוא כחמישים וארבע גרם ומעלה, צריך לאכול בסוכה, בין ביום בין בלילה.

ב. אם אינו רוצה לאכול פת ולא מיני מזונות, אין לו חייב לאכול בסוכה, ויכול לאכול פירות וירקות ומיני תבשיל שאין חייבים לאכול בסוכה. לכן יכול לאכול אורז או בשר ודגים וגבינה וביצים וכדומה. וכן הדין באוכל פת פחות מכביצה, שמותר לו אף לכתחלה לאכול חוץ לסוכה. ילקוט יוסף (מועדים עמוד קמב) וחזון עובדיה (סוכות עמוד קל"ב).

ג. האוכל סעודתו בסוכה ולא היה דעתו לאכול שיעור כביצה פת, ולכן לא יברך לישב בסוכה, ולאחר מכן

התחרט ורוצה כעת להמשיך ולאכול יותר מכביצה, יש לו לברך אז לישב בסוכה, אף על פי שמכאן והלאה לא יאכל מלבד מה שאכל יותר מכביצה, אלא גם מה שאכל מקודם מצטרף לשיעור כביצה ויכול לברך. חזון עובדיה (סוכות עמוד קל"ג).

ד. מי שקבע סעודה על פת פחות מכביצה, ומביאים לו תבשיל אורז ושאר מאכלים, באופן שיאכל וישבע מהם, אין המאכלים מצטרפים עם הפת לעשותו אכילת קבע, ורשאי לאכול חוץ לסוכה, ואם אכלו בסוכה אינו מברך לישב בסוכה. [שם עמ' קל"ד].

ה. האוכל עוגות יותר משיעור כביצה, חייב לאכול בסוכה, אבל לא יברך לישב בסוכה. כן כתב החיד"א שלא ראה מעולם שנהגו לברך לישב בסוכה על עוגה. ואם אוכל שיעור קביעות סעודה (216 גרם) יברך "המוציא" ו"לישב בסוכה".

ו. מי שאוכל איטריות יותר משיעור קביעות סעודה, חייב בסוכה ויברך לישב בסוכה. ואם אוכל שיעור פחות, כגון שאכל 50 או 100 גרם אף שחייב בסוכה

מכל מקום לא יברך לישב בסוכה. חזון עובדיה (סוכות, עמוד קל"ו).

ז. אדם שנמצא באמצע סעודת פת בסוכה ונכנס לבית להביא משהו לסוכה, אסור לו לטעום כלום מחוץ לסוכה, ואף אם שותה מים בסיום סעודתו, חייב לשתותם בסוכה. וכן כשיש דבר מאכל בפיו, והתחיל ללעוס, אם יצא מהסוכה אסור לו להמשיך ללעוס מחוץ לסוכה, אלא יקפוצ' פיו עד שיחזור לסוכה וימשיך לאכול בסוכה, כיון שהכל בא מחמת סעודת קבע שחייבת בסוכה. המאירי (סוכה כ"ו) וכן פסק המשנה ברורה (סימן תקנ"ט בשעה"צ אות כ"ט) ובהליכות עולם (חלק ב' עמוד רע"א).

רוצים לצאת בחול המועד לפארק שעשועים עם המשפחה, אנו רוצים לאכול המוציא, האם אפשר לבנות סוכה ולאכול בה, או שצריך לבנות את הסוכה דווקא לפני החג?

אפשר לבנות סוכה גם בחול המועד ומותר גם לפרקה לאחר מכן.

האם סוכה שעשויה על "נגרר" כשרה?

נפסק בשלחן ערוך שגם סוכה שעשויה בראש העגלה כשרה, ולכן גם סוכות אלו כשרות לכתחילה. (תרכ"ח סעיף ב')